

Spreekbuis

van cliënten voor cliënten

Jaargang
24

Zomer
editie

Colofon & inhoud

Jaargang 24 - nummer 2 – juni 2017 – Zomer editie

De Spreekbuis is een informatieblad voor en door cliënten van Emergis. Het blad wordt op initiatief van de Centrale Cliëntenraad Emergis (CCE) uitgegeven. Via de Spreekbuis worden cliënten van Emergis op de hoogte gehouden van nieuws en ontwikkelingen, activiteiten in de woon- en leefomgeving van cliënten en krijgen ze het nodige aan ontspanningsmateriaal aangereikt. De Spreekbuis verschijnt vier maal per jaar (in maart, juni, september en december). De Spreekbuis is een product van WLB Joannaplantsoen, afdeling Huisdrukkerij.

De redactie bestaat uit de volgende personen: Leonard van der Kolk (eindredacteur), Peter Luysterburg en Pieter Mesu.

Het redactieadres is spreekbuis@zeelandnet.nl of WLB Joannaplantsoen, t.a.v. redactie Spreekbuis, Joannaplantsoen 2, 4462 AV GOES.

Wilt u ook de Spreekbuis zelf ontvangen, neem dan contact met ons op via bovenstaande adresgegevens.

De redactie is bevoegd om anonieme, beledigende, racistische en seksistische inzendingen te weigeren. De redactie heeft tevens het recht taalkundige verbeteringen aan te passen en beslist over de opmaak van de artikelen.

De uiterste inleverdatum voor het zomernummer is op 8 augustus 2017.

Pag. 2	Colofon & inhoud	Pag. 21	Friese wijsheden
Pag. 3	Redactioneel	Pag. 22	Boekbespreking
Pag. 4	Nieuw redactielid	Pag. 24	Filmbespreking
Pag. 5	Social Run 2017	Pag. 26	Vakantie Terschelling
Pag. 6	Centrale Cliëntenraad Emergis	Pag. 28	Column
Pag. 8	Afscheid raadsleden	Pag. 29	Paasbrunch
Pag. 10	Klooster driedaagse	Pag. 30	Woordgrappen
Pag. 11	Het verlangen van de Egel	Pag. 31	Budgetrecept
Pag. 12	Muziekbespreking	Pag. 32	Cursus 'verbondenheid'
Pag. 14	Evenementenkalender	Pag. 34	Spreekwoorden
Pag. 16	WLB De Bieb	Pag. 35	Bewust bewegen
Pag. 17	Tai chi tao/chi qong & gedicht	Pag. 36	Oplossing puzzels
Pag. 18	Puzzels	Pag. 37	Peters Moppenhoek
Pag. 19	Sudoku	Pag. 38	Strips
Pag. 20	Strandjuttersgeluk		

Misschien kent u het gevoel wel: je hebt ontzettend je best gedaan op iets, het ziet er op het eerste gezicht allemaal perfect uit, het is geworden wat je er mee voor ogen had, en dan is het af, en wat blijkt bij de eerste oogopslag: je hebt een knoeperd van een fout laten zitten ... Als perfectionist kun je dan wel door de grond zakken. Waarschijnlijk ziet (bijna) niemand het, maar ja, wanneer je er zelf weer naar kijkt: je oog valt er direct op. En iedereen die samen met jou er naar kijkt wijs je er ook gelijk op: „Mooi hè, maar moet je eens kijken ...“ Zo verging het mij bij het uitkomen van het lente nummer van De Spreekbuis in maart. Ik had even een black-out gehad en vergeten dat we in de nacht van 31 december op 1 januari een jaar verder in de tijd zijn gegaan: en zo prijkte op pagina twee de maand van uitgifte: maart 2016 in plaats van maart 2017. Ik schat in dat de meesten van u het niet gezien hebben, maar bij dezen bent u dan alsnog op de hoogte.

Zal het in dit nummer weer zo zijn? Vast wel. Immers *nobody is perfect*. En hoewel ik dan graag *nobody* zou zijn, ik ben dat niet, dus kan ik in mijn redactioneel van het herfstnummer in september waarschijnlijk ongeveer dezelfde tekst schrijven als hierboven. Ook in dit nummer van de Spreekbuis zullen wel weer kleine foutjes zitten. Maar kniesoor, die daarop let, toch? Geniet van alles wat deze Spreekbuis wel tot een mooi nummer maakt: de inhoud, dit keer een experiment met een themadeel. De vaste rubrieken, de volgende stap in de professionalisering van de opmaak (Mark, bedankt voor je prachtige creaties!).

Op twee dingen uit de vorige alinea kom ik nog even terug: de naam van ons blad hebben we veranderd in Spreekbuis in plaats van De Spreekbuis. We kwamen erachter dat die naam historisch gezien beter is, namelijk de eerste jaargangen heette het blad ook Spreekbuis, zonder De. Verder is het altijd wat vreemd als je moet schrijven of zeggen: *Ik heb de De Spreekbuis gelezen* of iets dergelijks. Daarom heeft de redactie besloten het lidwoord uit de naam weg te laten. Vanaf dit nummer hebben we dus weer de Spreekbuis (ik schrijf de nu met een kleine letter, omdat het niet bij de naam hoort, maar gewoon een lidwoord is, geen foutje dit keer).

Het tweede waar ik nog even op terugkom is het themadeel. De pagina's 20 tot en met 28 gaan allemaal over het thema strandjutten en wat daarmee te maken kan hebben. Dit idee werd mij ingegeven op zaterdag 1 april. Geen grap dit keer. Toen werd namelijk op het Nollestrand in Vlissingen de expeditie juttersgeluk gehouden. Ons nieuwe redactielid Pieter deed daaraan mee. Zelf ben ik even wezen kijken en heb wat foto's gemaakt. Het inspireerde me dat ik daarna een column over strandjutten heb geschreven, Pieter heeft het boek *Sil de strandjutter* gelezen, ik heb de gelijknamige TV serie uit 1976 nog eens bekeken en heb een fietsrondrit over Terschelling gemaakt. Verder nog wat Fryske spreuken uit de kast getrokken. Ik hoop dat u ervan meegeniet!

Veel leesplezier,

Leonard

Nieuw redactielid

Mijn naam is Pieter Mesu. Ik ben 40 jaar en ik woon in Middelburg. Mijn werkweek is momenteel verdeeld over twee locaties, te weten op maandag en dinsdag aan het werkleerbedrijf Joannaplantsoen en woensdag tot en met vrijdag op het kenniscentrum van Emergis. Daar voer ik een onderzoek uit naar de wensen en behoeften ten aanzien van dagbesteding van cliënten die klinisch zijn opgenomen bij Emergis.

Ik ben zelf in zorg sinds september 2009 en sinds het najaar van 2015 voer ik steeds meer zelf de regie over mijn leven. Dat wil zeggen dat ik toen ben gestart met de cursus Werken Met Eigen Ervaring (WMEE). Aansluitend heeft men mij benaderd of ik misschien zitting wilde nemen in de CCE (Centrale Cliëntenraad van Emergis), iets wat ik sinds begin 2016 met veel passie doe. Inmiddels ben ik daar ook vast lid! Toen stagiaires van het Scalda (een MBO te Goes) mij benaderden met de vraag of ik het misschien leuk zou vinden om gastlessen te verzorgen op het Scalda, ben ik ook dat gaan doen. En toen men daar vanuit de gastlesgroep achter kwam, stelde men mij voor om ook daar lid van te worden. Het is iets geworden wat mij erg dierbaar is: de studenten zijn altijd bijzonder geïnteresseerd, luisteren goed, stellen veel inlevende vragen en het helpt me om weer verder te herstellen en te reflecteren op mijn ziekteproces.

Van 1995 tot en met 2014 heb ik in Zwolle gewoond. Daar ben ik onder andere één jaar voorzitter geweest van de redactie van een opleidingsblad (Maatschappelijk Werk en Dienstverlening) van de Hogeschool Windesheim. Ook ben ik redactielid geweest van Diverce, het cliëntenblad van Dimence, een Overijsselse GGZ-instelling. Door mijn verhuizing naar Zeeland, ben ik daar noodgedwongen mee gestopt. Voor mijn werk voor de 'Spreekbuis' ben ik gevraagd door John. Erg leuk, want hij wist hoegenaamd niets van mijn redactieverleden af. Wat mij betreft gaan we volle vaart door onder de inspirerende leiding van Leonard, iemand die zijn strepen behoorlijk heeft verdiend. Natuurlijk kan dat niet zonder de input van de lezers, dus blijf feedback geven op onze nieuwe koers!

Over Emergis ben ik zeer te spreken: dé geestelijke gezondheidsinstantie van Zeeland: openstaand voor en aansluitend bij landelijke initiatieven voor verbetering van de zorg. Wat ik zou willen meegeven is om vooral van gewone alledaagse dingen te genieten, dan komt vanzelf het grotere ook op je pad. En dat met humor en relativiseringsvermogen. Zo hangt hier op het werkleerbedrijf Joannaplantsoen een tegeltje met als tekst: 'Mijn baas doet niets en ik help hem daarbij'. Iedereen sterkte gewenst met de processen waarin een ieder zich bevindt en misschien tot ziens!

Samen 555 kilometer hardlopen in 48 uur tijd? Een onvoorstelbare sportieve prestatie. Het klinkt bijna onmogelijk, maar toch kan het.

Misschien heb je in 2015 al eens gehoord over de Social Run. Er deed toen namelijk een team van Emergis mee aan deze loop. De SocialRun is een non-stop estafetteloop voor het goede doel. Verschillende teams lopen 555 kilometer in 48 uur door een groot deel van Nederland. Het is eigenlijk een hele grote ronde rondom het IJsselmeer. Alle teams die meedoen staan voor openheid rondom psychische aandoeningen, tegen stigma. Mensen die hiermee kampen, knokken dagelijks voor hun plek in onze maatschappij. Vaak in stilte, altijd rekening houdend met vooroordelen. De Social Run wil dit taboe doorbreken.

De SocialRun is een sportieve teamprestatie. Het motto is: meedoen is winnen! Om mee te kunnen doen heb je een team nodig met lopers, fietsers, cateraars, chauffeurs en masseurs. Tijdens de run wordt er gelopen volgens het estafette principe. Lopers wisselen elkaar na een bepaald aantal kilometers af. Er fietsen telkens twee fietsers mee op de weg te wijzen en op de veiligheid van de loper te letten. Na een bepaald aantal kilometers gaat één subteam rusten en start het andere subteam met lopen. De cateraars en masseurs staan klaar om de sporters te masseren en te voorzien van een maaltijd. Er zit een hele voorbereiding aan meedoen met de SocialRun. Het start met het samenstellen van een team en vervolgens moeten slaapplekken, voeding enzovoort geregeld worden.

Teams die meedoen kunnen elke kilometer die zij afleggen laten sponsoren. Je bent sponsor van een kilometer voor €5,-. Al het geld dat opgehaald wordt komt ten goede aan projecten die openheid stimuleren en zo vooroordelen over mensen met psychische aandoeningen verminderen.

Dit jaar is het plan om weer met een Emergisteam mee te doen aan de run, die in september plaatsvindt. De eerste voorbereidingen zijn al getroffen. We houden jullie hier graag verder van op de hoogte door middel van de Spreekbuis, maar ook de website van de CCE, www.clientenraademergis.nl, en de CCE Nieuwsbrief.

Meer informatie over de SocialRun: www.samensterkzonderstigma.nl/socialrun

#MEEDOENISWINNEN

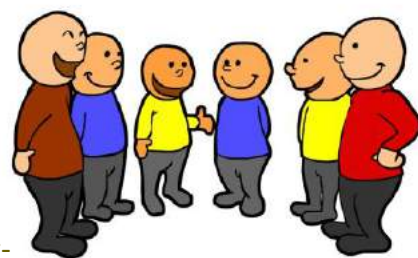

Centrale Cliëntenraad Emergis

De Centrale Cliëntenraad Emergis, ook wel CCE genoemd, zet zich in voor de belangen van cliënten binnen Emergis. De raad bestaat uit cliënten en ex-clieënten. We richten ons voornamelijk op beleidszaken. Het werkgebied van de raad beslaat geheel Emergis. De Spreekbuis biedt ons in elke editie ruimte om iets te vertellen over onze werkzaamheden.

De raad

In de vorige Spreekbuis brachten we jullie op de hoogte van het vertrek van Marcel. In diezelfde periode is ook Hans gestopt. Hierover kunnen jullie elders in de Spreekbuis ook wat lezen. Hans en Marcel waren beide vaste gezichten binnen de raad en beschikken over veel kennis. De eerste vergaderingen zonder hen waren dan zeker even wennen. We hebben dit even laten bezinken en zijn half mei gestart met nieuwe kennismakingsgesprekken. Erg leuk dat we weer een aantal geïnteresseerden hadden om raadslid te worden. Dit heeft er toe geleid dat we nieuwe aspirant-leden hebben aangenomen. Zij starten half juni. Wij kijken alweer uit naar deze samenwerking. Met deze nieuwe aspirant-leden zijn we weer een complete raad.

Activiteiten voor cliënten nieuwe stijl

Om een grotere en nieuwe groep cliënten aan te spreken en wat vernieuwing in activiteiten aan te brengen, gaat Emergis deze voortaan anders organiseren. De jaarlijkse verwezenorgmiddag vervalt en in plaats van de gebruikelijke maandelijkse activiteiten krijgen alle afdelingen waar cliënten verblijven nu ruimte om zelf iets met de cliënten en bewoners te gaan doen. De barbecue in de zomer, het kerstpakket en het kerstdiner blijft Emergis wel centraal organiseren en een gezellige, heerlijke brunch met Pasen is hieraan toegevoegd. Miranda Courtin, groepshoofd facilitaire dienst, coördineert deze Emergis brede activiteiten. Heb je leuke ideeën of tips voor activiteiten en uitjes? Laat het dan weten aan je begeleider of de teamleider van je afdeling, sociaal pension of BW.

Durf jij met mij?

Heeft u zich al ingeschreven op de website www.durfjijmetmij.nl? Dit kan als je in zorg bent bij Emergis en 18 jaar of ouder bent.

Contactgegevens
e-mail: cce@emergis.nl
telefoon: 0113 26 72 95
website: www.clientenraademergis.nl

Crisiskaart hersteltalent

Op 26 april heeft stichting Hersteltalent de crisiskaart in zeeland geïntroduceerd. In onze nieuwsbrief van april hebben we een stukje over de crisiskaart geschreven. De crisiskaart heeft het formaat van een bankpasje. Deze kaart bevat belangrijke informatie over hoe iemand in een crisissituatie opgevangen wil worden. Omstanders en hulpverleners kunnen lezen hoe er met je om moet worden gegaan en wie er gewaarschuwd moet worden. Hieronder kunt u een voorbeeld zien van een crisiskaart.

Via stichting Hersteltalent kunt u kosteloos een crisiskaart laten maken. De kaart wordt opgesteld samen met een crisiskaartconsulent. Samen wordt besproken wat mogelijkheden zijn, wat belangrijk is en wie kan ondersteunen om een volgende keer erger te voorkomen. Heeft u interesse in een crisiskaart? U kunt hiervoor mailen naar info@hersteltalent.nl of bellen naar 06 22 88 92 96.

Meer informatie: www.hersteltalent.nl/project-crisiskaart-zeeland

Voorbeeld crisiskaart:

 Deze kaart geef ik u omdat ik in psychische nood verkeer! Vouw deze kaart open en lees wat er moet gebeuren. www.hersteltalent.nl/activiteiten/crisiskaart/	Persoonsgegevens Naam: A. Anoniem Adres: Daarsstraat 234 Postcode: 1234 AB Plaats: Ergens Tel: 0011 2233 4455 Geb. dat.: 01-02-1970 Verzekering: ABC-Zorgverzekering Polisnummer: ABC-3456789	Hoe ziet een crisis erbij mij uit? - Ik word verbaal agressief. - Ben niet aanspreekbaar. - Ik hoor stemmen. - Ik wordt heel stil. - Ik ben nerveus. Mijn ogen gaan alle kanten op. - Het lijkt alsof ik dronken ben.	Hoe te handelen bij een crisis? - Bel mijn vertegenwoordiger/contactpersoon. - Raak mij niet aan. - Praat rustig tegen mij. - Leg contact. Blijf met mij in gesprek. - Spreek me aan. Vraag wat ik doe. - Treed mij kalm tegemoet. - LET OP!!!! Diabeet.	Dit is een voorbeeld crisiskaart Belangstelling voor een Crisiskaart? Neem vrijblijvend contact op met: HerstelTalent Telefoon: 06 22889296 Email: info@hersteltalent.nl Neem een kijkje op onze site: www.hersteltalent.nl/activiteiten/crisiskaart/
Afspraken en wensen: - Neem mij niet zomaar mee. - Vertel mij wat er gaat gebeuren. Leg het me uit. - Ik wil mijn contactpersoon spreken. - Vraag altijd een actuele mediatelijst op bij mezelf of mijn hulpverleners. - Bij een crisis wil ik niet alleen in een kleine ruimte zijn. - Ik wil niet in de separeer. - Praktisch: Mijn moeder verzorgt de katten en mijn planten.	Vertegenwoordiger Contactpersoon 1: Naam: A. de Zeeuw Relatie: partner Tel: 0011 2233 4455 Contactpersoon 2: Naam: Z. Meeuw Relatie: vader Tel: 5544 3322 0011	Hulpverlening Emergis centrale aanmelding & acute zorg. Tel: 9088 7786 5544 Hulpverlener: M. Ergis Tel: 9088 7786 5544 GGZ Westelijk Noord-Brabant (Halsteren) Hulpverlener: H. Ster Tel: 4455 6677 8899	Medicatie Medicatie Psychisch: Seroquel xx mg. Haldol xx mg. Medicatie Lichamelijk: Insulinepillen	Datum: Handtekening kaarthouder Deze crisiskaart is eigendom van de client. Deze crisiskaart kan alleen werken als de gegevens, wensen en afspraken door een ieder worden gerespecteerd en opgevat als aanwijzing hoe te handelen. HerstelTalent PROJECT CRISISKAART ZEELAND

Afscheid raadsleden

In de afgelopen maanden hebben twee leden van de Centrale Cliëntenraad Emergis (CCE) afscheid genomen. Vanwege hun grote betekenis voor de raad en daarmee voor de cliënten van Emergis willen we hun beiden in het zonnetje zetten in deze Spreekbuis. Het betreft Hans Dekker en Marcel Jalink.

Hans Dekker

Mag ik me even voorstellen. Ik ben Hans Dekker, woon op Schouwen-Duiveland en ben 66 jaar. Vanaf januari 1995 (ruim 22 jaar!, red.) ben ik betrokken bij de medezeggenschap van Emergis, dat toen nog PZZ heette. Er was toen een medezeggenschapsraad die uit wel 15 personen bestond. Na de fusie in 1997 is Emergis ontstaan en is de Centrale Cliëntenraad Emergis (CCE) gevormd.

Als raadslid heb ik samen met met collega raadsleden belangrijke beslissingen moeten nemen zoals bij de fusie van Emergis en Parnassia of de sluiting van de hostels. Soms was dat spannend, een andere keer was

dit met tegenzin, maar moest je de belangen afwegen om tot een goede beslissing te komen. Per 31 maart ben ik gestopt als raadslid van de CCE. Ondanks dat ik het erg leuk vond wil ik m'n tijd anders gaan gebruiken. Veel fietsen en wandelen, graag ben ik bezig in de moestuin, maar ook wil ik het houtsnijden weer gaan oppakken.

De toekomst van Emergis ziet er mijn inziens rooskleurig uit. Ondanks de bezuinigingen kan er volop gebouwd worden en zijn er veel initiatieven.

Uit mijn raadsperiode wil ik enkele bijzonderheden noemen:

Ooit hadden we een sectordirecteur die graag in de raad uitleg kwam geven rondom nieuwe plannen die gepresenteerd werden. Na uitgebreide informatie, soms wel anderhalf tot twee uur, wist je niet meer dan wat er in de eerste vijf minuten verteld was. Nadien bleek dat de kwestie dan toch heel anders te zijn en confronteerden we hem daar mee. Dan bleek dat de CCE hem niet goed begrepen had of dat hij het niet zo bedoeld had. Vanaf die tijd wordt alles genotuleerd.

De jaarlijkse cursusdagen die de CCE in de beginjaren volgde waren heel erg leerzaam, zo kregen we kennis van de WMCZ (Wet Medezeggenschap Cliënten Zorginstellingen), leerden we vergadertechnieken en hoe we als raad onze kracht konden gebruiken. Dit laatste hebben we gebruikt bij de fusie die gepland stond tussen Emergis en Parnassia.

Als ik voor één dag directeur van Emergis mocht zijn zou ik zorgen dat er meer activiteiten voor cliënten zouden komen, zodat verveling teruggedrongen kan worden. Ook zou ik trachten de administratieve druk te verlagen.

Marcel Jalink

Ik ben Marcel Jalink en ben een geboren Goessenaar. Ik heb twee hele lieve kinderen: Romana is 22 jaar en Ricardo is 24 jaar. Jammer genoeg wonen ze niet bij mij.

Ik ben in januari 2013 begonnen bij de CCE en dit jaar eind maart gestopt. Ik was voorzitter van de Centrale Cliëntenraad en dat heb ik met veel plezier gedaan. Ik ben altijd voor de cliënt opgekomen, alles wat met de cliënten te maken had daar ging ik voor door het vuur. De cliënt kwam dan ook altijd bij mij op de eerste plaats. Er zijn heel veel dingen die ik bereikt heb. Maar ik zeg erbij dat ik het niet alleen heb gedaan. Er is hiervoor wel een goede raad nodig, die uit meerdere mensen bestaat en die net als ik er zijn voor de cliënten. Ik ben blij dat de SPOR is gekomen en dat de gebouwen worden verbouwd en dat we een nieuwe overeenkomst getekend hebben met de Raad van Bestuur. Er zijn in de vier jaar dat ik bij de raad ben geweest zoveel positieve dingen gedaan, dat ik ze niet allemaal kan opnoemen. Enkele dingen nog: ik ben heel blij dat we de lijndienst weer terug op de kaart hebben gebracht en dat de datingsite *Durf jij met mij?* in de lucht is gegaan.

Ik ben gestopt met het werk voor de CCE, omdat ik binnen Emergis een vacature zag voor ervaringswerker en daar heb ik op geschreven. Ik werd uitgenodigd voor een gesprek en dat heeft geleid dat ik nu werkzaam ben als ervaringswerker op de MC2. Daar ben ik nu drie maanden aan het werk en ik moet zeggen dat ik mijn draai begin te vinden. Ook ben ik door het team hartverwarmend ontvangen. Als werknemer van Emergis mocht ik niet langer deel uit maken van de CCE. Daarom ben ik dus gestopt. Ik hoop dat ik dit werk nog lang mag blijven doen. Ik hoop veel mensen te helpen die het nodig hebben en dat ik hun een zetje in de rug kan geven om weer terug de maatschappij in te laten gaan.

Als het ooit nog eens zo ver komt dat ik directeur van Emergis wordt dan zou ik nog meer en betere zorg leveren dan we nu al doen. Gelukkig zal ik nooit één dag directeur worden. Weet je met hoeveel hoofdpijn ik naar huis ga? Nee, dat laat ik echt liever aan Rick Mentjox en Paul de Schipper over, die zijn met Emergis nu een goede weg ingeslagen.

Beide raadsleden: heel veel dank voor jullie tomeloze inzet, tijd en energie. We wensen jullie beiden veel geluk toe voor de toekomst. Gelukkig blijven jullie allebei aan Emergis verbonden als lid van de Locatieraad Kloetinge (Hans) of als ervaringswerker op de MC2 (Marcel)

Klooster driedaagse

Eindelijk was het dan zover! Met een bescheiden trekkersrugzak op weg naar de Oostmolenweg 101, al vanwaar we zouden vertrekken met als eindbestemming de geboorteplaats van Vincent van Gogh. Daar, te Zundert, staat ook de Abdij Maria Toevlucht, aan de Rucphenseweg 38, met de volgende website om een idee te krijgen: www.abdijsmariatoevlucht.nl.

‘We’ staat voor tien cliënten, Harm van Eerden (geestelijke verzorging), Irene van Dalen (verpleegkundige begeleiding), Peter Sangster (verpleegkundige begeleiding) en masterstudent humanistiek aan de Universiteit Utrecht Sylvie de Kubber. Er stond een vol programma voor ons klaar, maar we begonnen ‘echt Hollands’, met een lekker bakje koffie of thee.

Daarna was er de gelegenheid om de kamers te verdelen, de bedden op te maken en ons te installeren. Om 17.00 uur begon de eerste dienst in de kapel, met aansluitend een broodmaaltijd. Stilte is heel erg belangrijk in het klooster en daarom wordt er tijdens de maaltijden niet gepraat, maar staat er een zacht klassiek muziekje aan op de achtergrond. De gastenbroeder die ons ontving was Peter.

Om 20.15 uur was er nogmaals een dienst, te weten ‘de completen’. Daarna was er nog gelegenheid voor een huisgemaakt biertje en rond 21.30 uur vertrok ieder naar zijn eigen kamer. De eerste dienst van de dag begint ’s ochtends om 04.30 uur. Voor zover ik weet, heeft niemand van onze groep daaraan deelgenomen. Om 08.00 uur vond de tweede dienst plaats, voorafgegaan door een meditatie van 07.20 uur tot 07.50 uur.

Om 10.00 uur hadden we een gesprek over de kracht van woorden, waarna Ine Borcheld (ook een deelnemster vanuit Emergis) een stukje muziek improviseerde en voor ons speelde op de piano. Een belangrijke gedachte daarbij was dat de intentie van wat we zeggen wordt gevormd door de pauze tussen de woorden en dat de rusten de muziek maken!

Behalve te fietsen, te wandelen en de diensten te bezoeken, vond ik ook nog tijd om een boek uit de plaatselijke bibliotheek te lezen, namelijk ‘Een avontuurlijk geloof’, van Michael Yaconelli. De tijd vloog voorbij en voor we er erg in hadden was het alweer woensdagmiddag. Om 14.30 uur waren we terug op de kliniek. Alle dank aan de geestelijke verzorging die dit avontuur voor ons mogelijk maakte!

Pieter Mesu

Het verlangen van de Egel

Soms kom je in de boekenwinkel een boekje tegen dat je niet meer los laat... zo kwam ik vorig jaar dit boekje tegen en besloot het uiteindelijk voor mijn verjaardag te bestellen.

Toon Tellegen *Het verlangen van de egel*

Een kleine roman over een kleine dierenvriend met menselijke dilemma's en overpeinzingen...

Egel is eenzaam en verlangt naar bezoek maar zijn onzekerheden belemmeren hem om de andere dieren uit te nodigen. Hij heeft zijn stekels die hem beschermen en heeft zich al langere tijd teruggetrokken in zijn eigen huisje in het bos. Toch knaagt de eenzaamheid aan hem en hij schrijft een uitnodiging aan alle dieren om op bezoek te komen. Zijn gepieker belemmert hem de brief te versturen en de winter(slaap) komt steeds dichterbij. Maar terwijl de uitnodigingen in de la blijven liggen passeren alle dieren Egel zijn gedachten en dromen. Waarom zouden die dieren bij hem op bezoek komen? Wat kan er allemaal niet mis gaan als je bezoek ontvangt? Zou het leuk kunnen zijn om bezoek te ontvangen? Wat moet je allemaal voorbereiden om bezoek te ontvangen? Maar ook hoe denken de andere dieren eigenlijk over Egel met zijn stekels? Zo passeren alle mogelijke scenario's zijn gedachten en blijft Egel piekeren over zijn uitnodiging. Maar ook over zichzelf denkt hij veel na want waarom zit hij al zo lang alleen en waarom heeft hij stekels? Hij zou zo graag zonder overal over te piekeren met de andere dieren omgaan. En hij zou zo graag willen dat hij de andere dieren niet af zou schrikken met zijn stekels. De vraag blijft of Egel wel of niet de uitnodigingen naar de andere dieren verstuurd. Zou hij uiteindelijk écht bezoek ontvangen voor hij zijn winterslaap in gaat?

Een leuk boekje over herkenbare dilemma's want uiteindelijk herkent bijna iedereen de twijfels waar de Egel mee worstelt. Hebben we niet allemaal onze stekels die ons beschermen tegen de buitenwereld? Veel mensen zullen de eenzaamheid van de Egel herkennen maar ook de drempel om die te doorbreken. Het is vaak best ingrijpend om andere mensen over de vloer te krijgen in je eigen veilige stulpje. Zeker als je voor wat voor reden dan ook al een poos gekozen hebt voor de rust van het alleen zijn. En die periodes zullen veel mensen zeer bekend voor komen daarom leek mij dit boekje het vermelden waard. Het is een makkelijk te lezen dialoog tussen de Egel en al zijn mogelijke bezoekers maar ook met zichzelf. Een absolute aanrader van mijn kant geschreven door een zeer getalenteerde schrijver.

Jessica Paridaen

Muziekbespreking

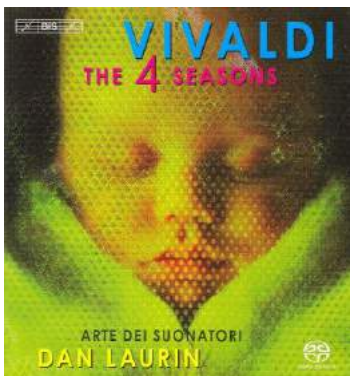
De zomer van 2017 is in aantocht en ter gelegenheid daarvan zou ik graag wat kleinere muzikale composities onder jullie aandacht willen brengen. Wat betekent vakantie eigenlijk voor jou ?

rust
ontspanning
inspanning
genieten
cultuur
strand en zon

ruimte voor jezelf
afstand nemen
bezinning
ander perspectief
andere ervaringen
relaties en liefde

Voor velen zal de vakantieperiode in verband worden gebracht met een tijd waarin de goede dingen van het leven extra opbloeien, zoals sommige van bovenstaande aspecten. Deze vormen samen een inspiratiebron voor de creatie van muziek, poëzie, en andere kunstuitingen. Denk in dit verband maar eens aan de Nederlandse schilder Vincent van Gogh (1853-1890).

De Italiaanse componist en “rode priester” Antonio Vivaldi (1678-1741) kennen we allemaal wel van zijn bekende Vier Jaargetijden, een barokwerk dat is uitgegeven in 1725 en waar bij uitstek de vier seizoenen als leidraad zijn genomen en op een indrukwekkende manier op muziek is gezet. Luister maar eens naar de zomer, deel twee uit deze cyclus van vier vioolconcerten opus 8.

Extra leuk is om eens te luisteren naar een versie die een beetje afwijkt van de originele vioolbezetting. De Zweedse blokfluitist Dan Laurin (1960) zette het werk met een fraai barokorkest op CD. Echt een aanrader. Wellicht nog te koop of te leen en anders via youtube (zie linkjes).

Zomer: <https://www.youtube.com/watch?v=ooqBn9DThkM>

Lente: https://www.youtube.com/watch?v=4czmXfQR9_I

De storm op zee: <https://www.youtube.com/watch?v=Z61Pw1Y-dvo>

Schuiven we een beetje door in de tijd, dan komen we aan in de periode van de romantiek, die loopt van ca. 1815 tot 1910. Deze stijlperiode wordt in de muziek gekenmerkt door expressiviteit: het creëren van muziek waarbij fantasie, gevoelens en emoties een grote rol spelen. Een ander kenmerk van deze stijlperiode vormt de aard van de composities: vaak grotere, langere werken en een instrumentale bezetting met tot dan toe minder vaak gebruikte instrumenten.

Het gezongen lied, vaak op gedichten van grote namen als Heinrich Heine, Johann Wolfgang von Goethe en Friedrich Schiller, is ook een goede illustratie van deze periode.

Franz Schubert (1797-1828) is een treffend voorbeeld van een lied-componist. Door het verloop van zijn eigen tragische leven - gekenmerkt door depressie en eenzaamheid - was hij op een unieke manier in staat creatief te werken met het brede kleurenpalet waar het leven zich in kan aandienen. Van diepe donkerte tot het meest uitbundige extraverte dat je maar kunt bedenken. Aan de hand van drie liederen door hem gecomponeerd worden deze extremen denk ik wel duidelijk :

- Das Leben ist ein Traum (1815) – Het leven is een droom
- Klaglied (1812) – Klaaglied
- Auf dem Wasser zu singen (1823) – Zingen op het water

Beethoven (1770-1827), hier (links) naar een schilderij uit 1803 geldt als een van de grote revolutionairen in de muziekgeschiedenis. Wie kent niet het huidige Europese volkslied, op muziek van Beethoven en teksten van de dichter Schiller. De Negende symfonie is in dit opzicht de moeite van het beluisteren waard. Toen in november 1989 de Berlijnse muur viel, het symbool van vrijheid, vereniging en democratie heeft Leonard Bernstein een memorabele live uitvoering gegeven. Deze opname werd toentertijd verkocht samen met een stukje steen afkomstig van de Muur.

Ode an die Freude, de tekst uit het laatste deel van die Negende symfonie werd voor deze speciale gelegenheid aangepast naar *Ode an die Freiheit*.

Ben je nieuwsgierig naar de muzikale klanksfeer die ten tijde van Beethoven en Schubert gebruikelijk was op instrumenten uit hun tijd ? Luister dan eens naar prachtige opnamen die beschikbaar zijn van oa. Het Orkest van de Achttiende Eeuw – leiding Frans Brüggen of naar het prachtige samenspel tussen Christoph Prégardien (tenor) en Andreas Staier, fortepiano.

Fijne vakantie !

Martijn Castricum

Evenementenkalender

Middelburg 800
Walcheren – Middelburg
14 januari 2017 - 31 december 2017

In 2017 viert Middelburg dat zij 800 jaar stadsrechten heeft. Ter ere van dit jubileum worden dit jaar enkele bijzondere activiteiten georganiseerd zoals masterclasses, conferenties, een sportweek, het Introfestival en Waterlicht door Daan Roosegaarde.

Beachfitness
Walcheren – Domburg
11 juli 2017 - 24 augustus 2017

Gratis Beach fitness met Mirjam bij Strandpaviljoen Oase (Strand 70) in Domburg.

Vlooiënmarkt Camping Kloet
Schouwen-Duiveland – Zierikzee
5 juli 2017 - 30 augustus 2017

Van 10.00 tot 16.00 uur. Vlooiën & Brocante markt. Voor vele duizenden mensen, zowel kopers als verkopers, is dit evenement een begrip geworden dat staat voor gezelligheid, leuke koopwaar en grote diversiteit.

Vlinders en insecten preparatie
Oost Zeeuws-Vlaanderen, Zeeuws-Vlaanderen – Biervliet
2 juli 2017

In een museum heb je vast wel eens opgezette dieren gezien. Wil je weten hoe het prepareren van dieren werkt? Kom dan naar deze demonstratie in de Braakmanboerderij in Zeeuws-Vlaanderen. De preparateur laat je zien hoe het opzetten van vlinders en insecten in zijn werk gaat en vertelt inspirerende verhalen over de natuur.

Bezoek molen De Verwachting

Tholen en Sint Philipsland – Tholen
27 april 2017 - 30 september 2017

Wanneer de molen draait kan je op verzoek een rondleiding van de molenaar krijgen, hij vertelt met passie over zijn molen en alles wat ermee te maken heeft.

Eerste folkloristische dag Middelburg
Walcheren – Middelburg
13 juli 2017

De Folkloristische Dagen geven historisch Middelburg ieder jaar nét dat beetje extra traditie. Niet alleen door het ring- en sjezen rijden, maar bovenal door de traditionele Zeeuwse klederdracht en prachtig versierde paarden.

Visserijdagen Bruinisse
Schouwen-Duiveland – Bruinisse
13 juli 2017 - 15 juli 2017

De Stichting Festiviteiten Bruinisse (SFB) organiseert jaarlijks het 3-daagse evenement de Visserijdagen in Bruinisse. Op donderdag 13, vrijdag 14 en zaterdag 15 juli 2017 staat één van de oudste en gezelligste evenementen op Schouwen-Duiveland op de agenda: de Visserijdagen in Bruinisse!

Zeeuwse Farm Food & Vintage fair
Schouwen-Duiveland – Noordwelle
8 juli 2017 - 9 juli 2017

Na het overweldigende succes van de zeer geslaagde Zeeuwse Farm, Food & Vintage Fair in juni 2016, wordt er wederom een leuke en goed verzorgde fair georganiseerd. De Zeeuwse Zomer Fair wordt gehouden op zaterdag 8 juli en zondag 9 juli 2017 in het Hof van Renesse.

WLB De Bieb

Houd je van lezen dan is de cliëntenbibliotheek er voor jou!

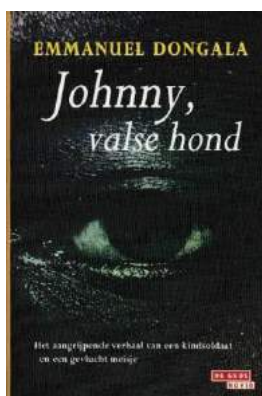
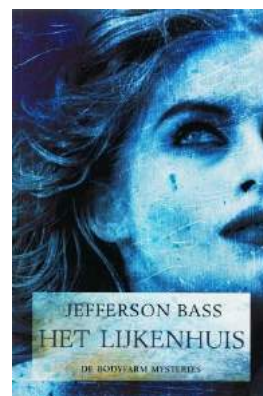
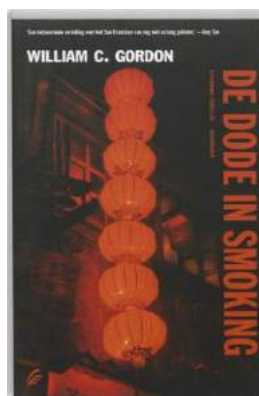
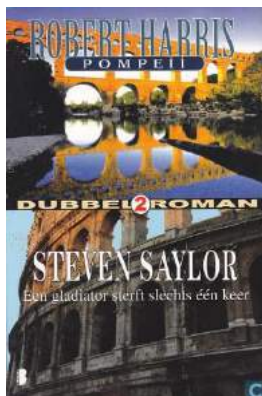

Wij stellen ons even voor: wij zijn een kleine bibliotheek. In onze bibliotheek kun je allerlei soorten boeken lenen. Je kunt ons vinden in het hoofdgebouw van Emergis, bij het restaurant. Naast de deur die toegang geeft tot de bibliotheek, staat een vitrinekast. In deze kast vind je alle nieuwe boeken die door ons zijn aangeschaft. Een overzicht daarvan vind je ieder kwartaal in De Spreekbuis. Zo heb je al een klein beetje een idee wat er zoal bij ons te vinden is. Als er een leuk boek voor je bij staat dan mag je dat gewoon lenen.

Het lidmaatschap kost € 2,- per kalenderjaar. Hiervoor mag je twee boeken per keer lenen. De boeken mag je drie weken houden. Je kunt ze altijd verlengen, dat kost helemaal niets.

Onze openingstijden: iedere dinsdag van 13.30 – 16.00 uur en donderdag van 10.30 – 13.00 uur. Voor meer informatie kun je bellen naar tel.: 0113-267411 of kom gezellig eens even langs.

Hieronder enkele van onze nieuwste aanwinsten:

Tai Chi tao/chi Qong & gedicht

Tai Chi tao/chi Qong is letterlijk en figuurlijk in beweging komen. Je kunt het zien als meditatie in beweging. Of meer in deze tijd: mindfulness in beweging.

Omdat je met aandacht beweegt, dus wel overwogen, voel je je eigen grenzen. Omdat je met aandacht beweegt verbeter je je concentratie vermogen. Je moet niks; ben je moe, dan ga je (even) zitten. Rustige bewegingen op je eigen tempo; alles eruit halen wat er op dat moment in zit. Tai Chi tao/chi Qong past zich gemakkelijk aan aan jouw mogelijkheden. De langzame bewegingen op rustige muziek geven je lichaam en geest niet alleen ontspanning, maar door regelmatige oefening voel je je meer in balans, het kan je soepeler maken en meer zelfvertrouwen geven.

Ben je benieuwd of dit iets is voor je, meld je dan aan om een kennismakingsles mee te maken bij: Agnes Smit, tel: 0113-267657 of 0113-267670 of via je behandelaar. Donderdagmiddag voor gevorderden (13.30-14.30 uur) en beginners (14.45-15.45 uur) in het ontspanningslokaal van de Herstelacademie op de hoofdlocatie van Emergis in Kloetinge.

Gelb, gelb, gelb sind alle meine Freunde
Gelb, gelb, gelb ist alles was ich hab.
Warum lieb ich alles was so gelb ist?
Weil meine Schatze ein klein Chineschen ist.

Rot, rot, rot sind alle meine Freunde
Rot, rot, rot ist alles was ich hab.
Warum lieb ich alles was so rot ist?
Weil meine Schatze ein Indianer ist.

Schwarz, schwarz, schwarz sind alle meine Freunde
Schwarz, schwarz, schwarz ist alles was ich hab.
Warum lieb ich alles was so schwarz ist?
Weil meine Schatze eine Afrikane ist.

Weiss, weiss, weiss sind alle meine Freunde
Weiss, weiss, weiss ist alles was ich hab.
Warum lieb ich alles was so weiss ist
Weil meine Schatze ein Europiainer ist.

Puzzels

A_{rm} & Rijk

De armen hebben het,
de rijken hebben het nodig,
maar als je het eet, dan ga je dood.

Vraag: Wat is dit?

Abracadabra met Appels

In de klas van juffrouw Miranda zitten elf kinderen. Juffrouw Miranda heeft een schaal met elf appels. Juffrouw Miranda wil de elf appels verdelen over de kinderen uit haar klas, zodat ieder kind uiteindelijk een appel heeft, maar er toch nog één appel in de schaal ligt.

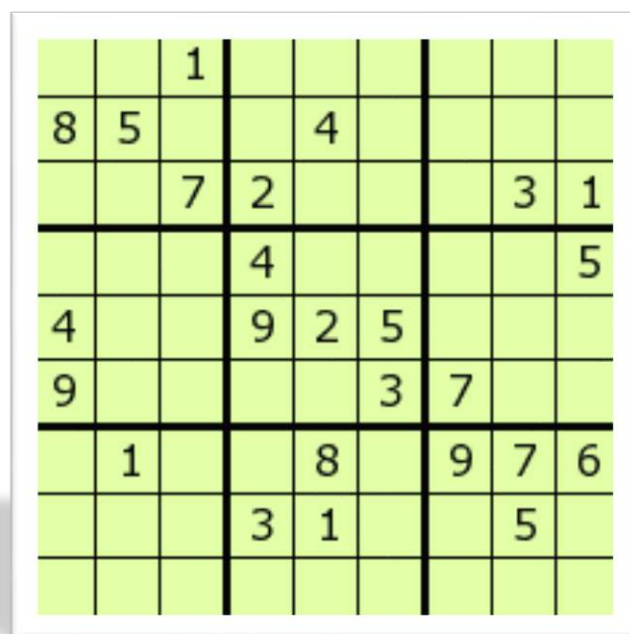
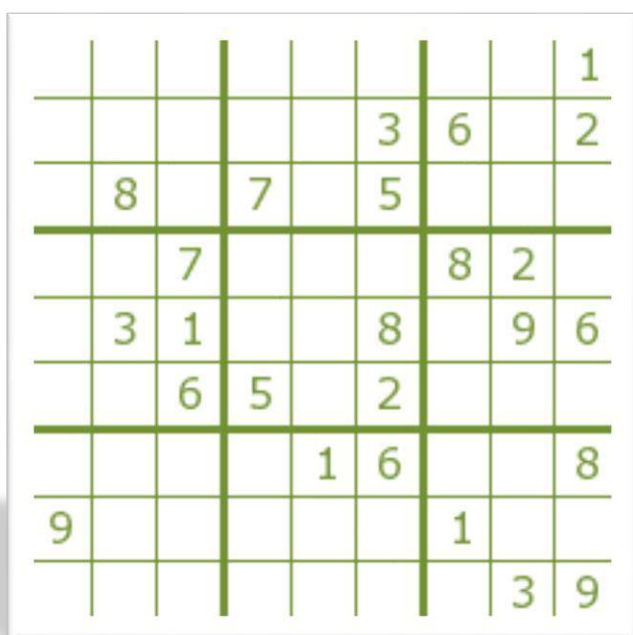
Vraag: Kun jij juffrouw Miranda helpen?

Antwoorden op puzzels zijn te vinden op pagina 36.

Sudoku's

Dit zijn de traditionele Sudoku's. De lege vakjes moeten ingevuld worden zodat in elke kolom, in elke rij, en in elk van de negen blokken de getallen van 1 tot en met 9 elk één keer staan. De antwoorden staan op pagina 36.

Strandjuttersgeluk

Wat doe je op je vrije zaterdag? Voor je het weet is hij alweer voorbij gevlogen! Op de dependance van de beschermde woonvorm waar ik woon, wordt eenmaal per maand een maandactiviteit georganiseerd. En deze keer viel dat toevallig op een zaterdag, namelijk zaterdag 1 april. Op de fiets gingen we naar Vlissingen toe. Daar kwamen we om 13.30 uur aan en we werden verwelkomd met een drankje naar keuze en zelfs een stuk appeltaart! Dat deed de innerlijke mens goed. Vervolgens legde Suzanne Klaassen van stichting Juttersgeluk uit wat de bedoeling was. Ieder kreeg een emmer, handschoenen en een knijptang. We zouden met elkaar een lint vormen en dan een half uur lang naar het Oosten lopen. Vervolgens weer een half uur terug naar de plek van vertrek.

Suzanne legde uit aan de hand van wat voorbeelden wat we zoal kunnen tegenkomen op het strand: een stukje draad van een vissersnet, een plastic flesje en strand-schepjes. Ook vertelde Suzanne dat plastic van een plastic flesje nooit helemaal verteerd. Het komt in de magen van vissen en vogels en middels de vissen dus ook bij onszelf. Zo gezegd, zo gedaan. Ik had al snel een half emmertje vol, wat ik met het oog op de wind leegde in de kruiwagen die ook voor dat doel meereed.

Na afloop kregen we nogmaals een drankje en mochten we een applausje voor onszelf geven. Het gaf een ontzettend goed gevoel om zo bezig te zijn voor het milieu! Last but not least was er ook een wethouder van de gemeente Vlissingen die haar schoenen uittrok en ook vrolijk meedeed met het jutten! Wat mij betreft zeker voor herhaling vatbaar! Meer informatie vindt u op de website van stichting juttersgeluk: www.juttersgeluk.nl.

Pieter

Friese wijsheden

Voor prikkeldraad en vrouwen moet men heel erg oppassen.

Een goede vrouw is het beste stuk huisraad.

„Het valt niet mee“, zei de jongen, „vader is met moeder getrouwd, maar ik moet met een vreemde.“

Half bezopen is weggegooid geld.

Beter één euro in de eigen portemonnee, dan tien in de portemonnee van de ander.

Voor de koffie niet zeuren.

Als het niet kan zoals het moet, dan moet het maar zoals het kan.

Zo is het en niet anders, want als het anders was, dan was het niet zo.

De haas en de slak hebben op dezelfde dag Oudejaarsavond.

Het moet een heel goede spreker zijn die de zwijger kan verbeteren.

Iemand die zeurt wordt er soms voor beloond.

Met de wind mee is iedereen een hardrijder.

„De waarheid is hard“, zei de boer en hij sloeg zijn vrouw met de Bijbel op haar kop.

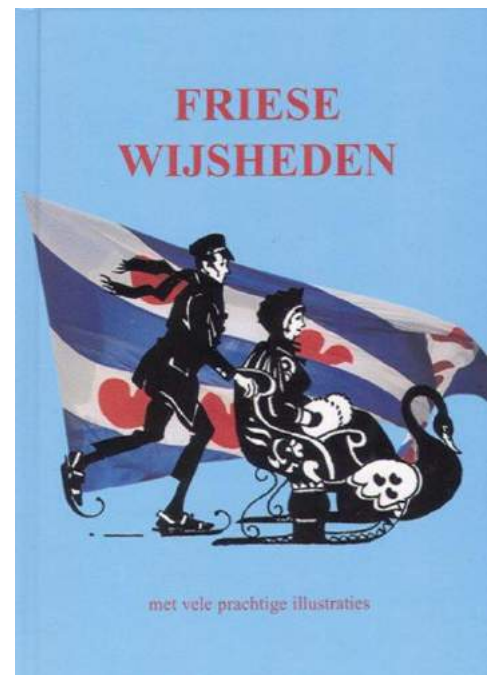
De hen met de gouden eieren moet ook gevoederd worden.

Een gouden sleutel past op ieder slot, behalve dat van het Paradijs.

Als de wind draait moet met de molen kruien.

Al is Friesland plat, het heeft zijn hoogtepunten.

Als een olifant niet groot en rond en grijs was, maar vierkant en klein en wit was, dan zou het een suikerklontje zijn.

Boekbespreking

Het boek 'Sil de strandjutter' van Cor Bruijn is een roman van 336 pagina's. Ik had dit boek nog niet eerder in mijn leven gelezen en ik voelde me 'een man met een missie'. Het doel was immers om een leuk verslag te schrijven voor 'de Spreekbuis' en om daardoor misschien ook andere mensen te enthousiasmeren dit boek te lezen. Het verhaal boeit mijns inziens gelijk. Om een indruk te geven, volgt hier de eerste alinea, zodat je zelf kunt bepalen of het je ook aanspreekt:

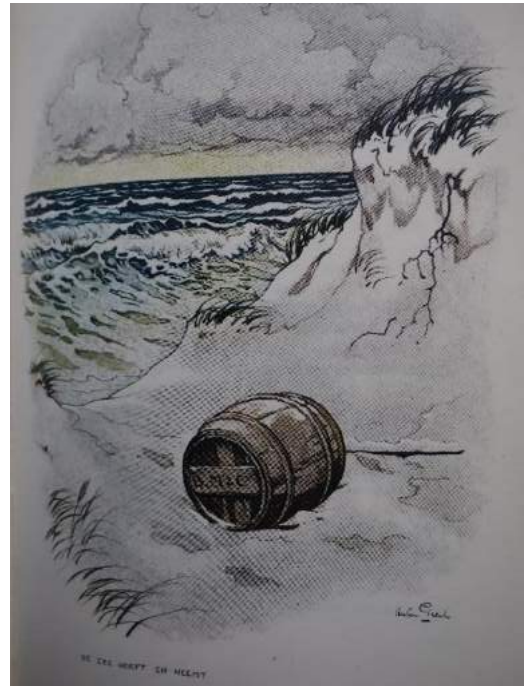
'Het oude boerenhuis staat in de zwarte nacht. De novemberstorm loeit eromheen en striemt meedogenloos de regen tegen muren en daken. Sil van Peit, de boer, slaapt zijn zware mannenslaap, maar Jaakje naast zijn brede rug woelt om en om, ze kan haar rust maar niet vinden. De banden van haar nachtmuts knellen. Ze knoopt ze losser. Ze heeft het warm en legt de armen boven dek. Maar dat is te koud, ze schuift ze er weer onder. Telkens doet ze het stro onder het veren bed ritselend kraken. Sil maakt een ongeduldige beweging in zijn slaap. Ja Sil, denkt Jaakje, je hebt gelijk; ik zal beter mijn best doen om te slapen. De nacht is er niet om te piekeren over alles wat een mens beklemmt. God heeft de nacht voor de slaap gegeven. Ik moet meer mijn vertrouwen op Hem vestigen.' (p. 5)

Zonder al teveel details te noemen, informeert het verhaal op de achterflap ons over de inhoud van het verhaal: 'Terschelling rond 1900. Sil Droeviger woont met zijn vrouw Jaakje en zijn zonen in een simpele boerderij en leeft een pover leven. Wanneer Jaakje een dood meisje baart, weten ze dat ze nooit meer een kind zullen krijgen. Maar tijdens een zware storm weet Sil een jong meisje te redden terwijl de moeder verdrinkt. Sil neemt het kind mee naar huis en besluit het met Jaakje op te voeden als was het zijn eigen dochter. Hij noemt haar dan ook naar zijn overleden kindje, Lobke. De komst van Lobke leidt tot grote onrust bij de gemeenschap. Maar ook binnen het gezin zorgt de opgroeiende Lobke voor de nodige emoties...'

Lobke heeft dus twee broers, te weten Jelle en Wietse. Zij zijn al geboren vóór het eerste ongeboren kind. Jaakje blijft verder onvruchtbaar. Toch blijft ze het verlangen hebben om Sil een meisje te geven (p. 6). De hechte en gelovige gemeenschap van Terschelling wordt beschreven. Waarbij het strandjuten een belangrijke rol speelt. Sil wordt wakker gemaakt door Douwe Bakker, een andere eilandbewoner, die Sil wil attenderen: 'Meteen wordt er driftig tegen de ruiten getikt. Een mannenstem schreeuwt: Hé, Sil! Sil, wor-je wakker! Van alles op het strand, Sil. Heftig tikt de man nog eens (p. 10)'. Er blijkt een schip te zijn gestrand, vlakbij paal zestien. Door de striemende regen en hagel gaat Sil op pad (p.11). Hij is gefocust op het eventueel vinden van buit: 'Voor de wind gaat het snel, de paarden knikken met de koppen onder het lopen. Onderwijl speurt Sil gespannen langs hen heen. Er kan best al buit naar het strand zijn gedreven. Doch de smalle strook zand draagt nog geen buit. (p. 13)

Dan wordt de reddingsactie door Sil beschreven: ‘Vastberaden stapt Sil als voorste in de kokende zee. Hij beweegt de armen zijwaarts uit, alsof hij de macht van het water daarmee wil bezweren. Hij kijkt links noch rechts, voor zich uit ziet hij naar het wrak. De eerste golf is al over hem heen geslagen, voor Neekes Oene hem kan volgen. Ze zijn nauwelijks alle vier in zee, of een waarschuwend geroep doet hen omzien. De achtergeblevenen wijzen: de sloep is voor de boeg van het wrak. Nu zien ze haar zelf ook. Hoog op een golf, tegen het grauwwan van de wolken, de witte sloep. Riemen maaieren in de lucht. (p. 18). En het vervolg: ‘Grauw zwemt! Onder de golven zelfs zwemt hij! Sils krachten groeien met de zekerheid, dat hij wint. Hij zit op het paard als geklonken. Een metershoge golf werpt de sloep binnen zijn bereik. Hij slaat de haak uit. Die hecht! Sil is één uitbarsting van krachten. De sloep zwaait bij. Hij hééft haar! Als een beschonkene tuimelt hij erin. Hij plast in het water. Voorin liggen alleen een vrouw en een kind’ (p. 20).

Zelf kind van een strandjutter en kleinkind van twee grootvaders die én gelovig én boer dan wel tuinder waren op het christelijke Walcheren spreekt de setting van het verhaal me extra aan.

Het oorspronkelijke boek is geïllustreerd door Anton Pieck.

Pieter Mesu

Cor Pieter Bruijn (1883-1978) is een Nederlandse schrijver van voornamelijk streekromans en kinderboeken. Hij is geboren in Wormerveer. Jarenlang is hij (hoofd)onderwijzer, maar als hij vanwege gezondheidsredenen met vervroegd pensioen gaat richt hij zich volledig op het schrijven van boeken. Sil de strandjutter uit 1940 is het meest bekende boek van hem.

Bruijn is getrouwd geweest met Maartje de Vries. Zijn dochter Margreet heeft een biografie over haar vader geschreven: *De man achter Sil: over Cor P. Bruijn als idealist, onderwijspionier en schrijver*

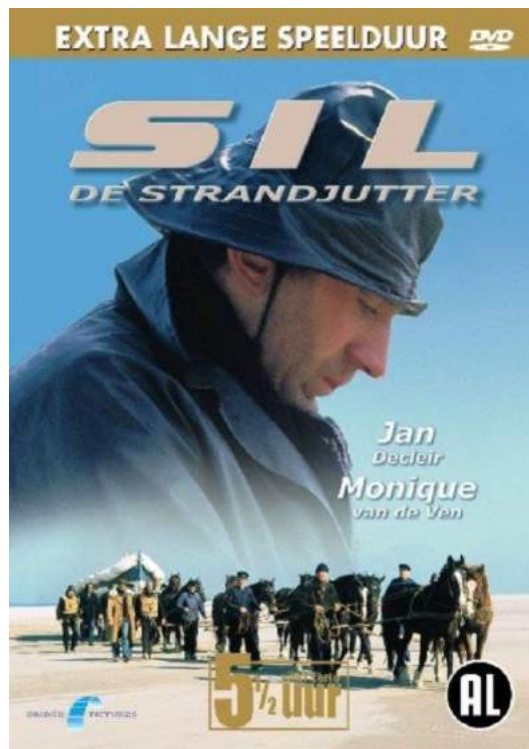
Anton Pieck (1895-1987) was een Nederlands kunstschilder en tekenaar. Zijn werk is vaak nostalgisch, sprookjesachtig. Hij heeft veel boeken geïllustreerd, zo ook Sil de strandjutter van Cor Bruijn. Zijn werk is ook bekend geworden doordat het vaak gebruikt werd voor (kerst)kaarten, kalenders enz.

Pieck is de ontwerper van het in 1952 geopende sprookjespark de Efteling in Kaatsheuvel.

In Hattem is een Anton Pieckmuseum (Huis voor Anton Pieck) en zijn werken hangen onder andere in het Rijksmuseum in Amsterdam.

Filmbespreking

Het boek *Sil de strandjutter* van Cor Bruijn is voor de regisseur Bob Löwenstein de inspiratiebron geweest om een zeven delige TV serie te maken. De serie is in 1976 uitgezonden door de NCRV. Het is echt een prachtige serie, waarin het verhaal van Sil Droeviger (de strandjutter), zijn vrouw Jaakje, hun zoons Jelle en Wietse zich bekommeren om het leven van hun „gejuttte“ dochtertje Lobke. De film geeft een uniek kijkje in het leven rond 1900 op het eiland Terschelling.

De typische problemen uit die tijd komen goed tot uitdrukking in de film. Armoede, kindersterfte, broedertwisten, de strijd tussen de hoge heren van West en de boeren van Oost, werkeloosheid, het harde werk op het land en op de zee, drankgebruik in het café of thuis, verhouding man/vrouw, geloof en de problemen met de kerk, de vraag wat belangrijker is: werken of leren, het komt allemaal aan de orde.

De rol van Sil wordt gespeeld door Jan Decleir. Decleir is een Belgische filmacteur, die bij het Nederlandse publiek vooral vermaard werd door zijn rol als Sil. Sil is een uiterlijk harde man, maar uiteindelijk met een week hart. Dolgelukkig is hij met zijn pleegdochtertje Lobke. Maar hij ziet ook de schaduwkanten van het leven. En als man is het moeilijk om je emoties te tonen. Maar ze zijn er zeker. Lobke is trots op haar vader en in de hele serie is te merken dat ze veel van haar vader houdt.

De rol van Lobke wordt gespeeld door de bekende Nederlandse actrice Monique van de Ven. Geboren in 1952 was ze toen begin twintig. Ze was bekend geworden door haar debuutrol in de film *Turks Fruit* (Jan Wolkers). Nu speelt ze nog een hoofdrol in de serie *Dokter Deen*. In de rol van Lobke is deze blonde schoonheid een hele lieve en vriendelijke persoonlijkheid. En dat blijft natuurlijk ook niet onopgemerkt. Het hoofd van beide zoons van Sil en Jaakje, Wietse en Jelle raakt aardig op hol van hun pleegzusje.

Jaakje wordt gespeeld door Johanneke van Kooten. Een gerenommeerd Nederlandse actrice, onder meer bekend van de TV serie Goede Tijden Slechte Tijden. In het verhaal van Sil is zij de bezorgde, gelovige vrouw, die te stellen heeft met de grimmigheden van haar man en haar zoons, maar die ook enorm geniet van de vriendschap van haar pleegdochter Lobke. Als vrouw stond je in die tijd alleen voor het zware huishoudelijke werk, maar ook voor een deel voor het werk op de boerderij.

Wietse (gespeeld door Luk de Konink) is de brave jongen, die al vindt dat alles wat gejut wordt naar de strandvonder gebracht moet worden, zoals het hoort. Daarover heeft hij steeds ruzie met zijn broer Jelle en zijn vader, die allemaal niet zo nauw nemen met de regeltjes. Hoewel er tussen hem en Lobke groeiende liefde ontstaat, vlucht hij voor zijn vader naar zee. Lobke mist hem enorm. Schrijft hem dat hij terug moet komen, maar dat gebeurt pas jaren later. Dan is er veel veranderd, maar zijn liefde voor Lobke is gebleven.

Jelle (gespeeld door Hidde Maas) is de rouwdouwer, de zoon van Sil, die het meest op zijn vader lijkt, maar daardoor ook wel regelmatig met hem botst. Ook Jelle heeft een oogje op zijn pleegzusje, maar die beantwoordt zijn toenadering niet, integendeel. Zij heeft immers voor Wietse gekozen. Groot is het verdriet als Jelle om het leven komt als hij anderen uit zee probeert te redden. Sil is onvertroostbaar, maar ook heel trots dat het de actie van zijn zoon was, die negentien schipbreukelingen heeft gered.

De serie is mede zo meeslepend door de prachtige muziek, gecomponeerd door de Britse componist en pianist Johnny Pearson (1925-2011).

Een bijzonder kijkje in het leven van een jutter rond 1900 op Terschelling. Planken, vaten wijn, brandenwijn en vooral een meisje gered uit de golven. Of zoals het refrein iedere aflevering klinkt: een zee die geeft en een zee die neemt.

De dvd's zijn nog te koop, zowel nieuw als tweede hands. Ook zijn ze te leen bij de Zeeuwse Bibliotheek.

Vakantie - Terschelling

Een heerlijke vakantie in de natuur kun je hebben op één van de Waddeneilanden. Zo mocht ik enkele dagen op Terschelling verblijven. Het is natuurlijk een beetje raar om als toerist te zeggen dat het jammer is dat in de ongerepte natuur zoveel toerisme is. Vooral in het hoogseizoen. Toch zijn er nog voldoende plaatsen waar je je echt in een andere wereld voelt, een wereld van wind en water, een wereld waar het lijkt dat de tijd stilgestaan heeft.

Mijn vakantie begint in Harlingen: met de veerboot Friesland heb je een prachtige vaartocht naar West-Terschelling van bijna twee uur over de Waddenzee. Bij aankomst in het dorpje West-Terschelling bekruipt je gelijk het eiland-gevoel. Je stapt van de boot en je weet: zonder boot kom ik hier niet meer weg. Je bent omringd door water. Het beklemd mij een beetje.

West-Terschelling is met een ruime 2500 inwoners het grootste dorp van het eiland. Het heeft een prachtige haven, waarin onder andere ook de vissersvloot van Terschelling aanligt. De meeste boten zijn zogenaamde blazers, het zijn platbodems, om op zoveel mogelijk plekken te kunnen varen in de ondiepe Waddenzee. Vanouds werd er ook veel gevestigd in de Zuiderzee (het huidige IJsselmeer) en de Noordzee. Vooral paling en garnalen zijn belangrijke vangsten voor de Terschellingers.

Het meest bekend is West-Terschelling om zijn vuurtoren, de Brandaris, de oudste vuurtoren van Nederland, stammend uit het einde van de 16e eeuw. De eerste Brandaris werd al in 1323 gebouwd, maar is door de lichte verplaatsing van het eiland na zo'n 250 jaar in zee gestort. Tegenwoordig zijn er veel huwelijksluitingen in deze vuurtoren.

Op de fiets het eiland verkennen is echt heerlijk. Het waait er echt altijd en je hebt voortdurend het gevoel dat je één bent

met de natuur. Ik fietste over de dijk langs de Waddenzee richting Formerum. Hier staat ook de Koffiemolen, de enige molen die Terschelling rijk is. Het is het dorp waar ontdekkingsreiziger Willem Barentsz. is geboren. In Formerum bezoek ik het Wrakkenmuseum, waar de trieste geschiedenis van vele scheepsrampen en alles wat de zee liet aanspoelen op vooral de Noordzeestranden goed inzichtelijk zijn gemaakt.

Verderop ligt Hoorn. Een vooral agrarisch dorp. Vele oude boerderijen staan op de lijst van Rijksmonumenten. En dan volgt het dorp Oosterend. Dit is tevens het einde van de bewoonde wereld. Ten oosten van Oosterend ligt het natuurgebied de Boschplaat. Een prachtig natuurreservaat van zo'n 50 km². Je kunt het verkennen door te wandelen of een huifkartocht. Veel stukken zijn niet toegankelijk omdat er veel vogels broeden. Prachtige duinen, kwellen en kreken, stilte en het ruisen van de wind en het oneindige ritme van de branding maken een excursie naar de Boschplaat echt een unieke belevenis.

Via het Hoornsebos en Formerumberbos fiets ik terug naar het westelijke deel van het eiland. Je passeert de dorpjes Midsland aan Zee en West aan Zee. De dorpjes, omgeven door duinen langs de Noordzee bestaan vooral uit recreatiewoningen.

Via de fietspaden van natuurreservaat Noordsvaarder fiets ik terug richting West-Terschelling. De Noordsvaarder is eigenlijk een grote zandplaat. Lang heeft Defensie hier een militair oefenterrein gehad, nu is het weer ongerepte natuur.

Aangekomen in West-Terschelling moet ik mij haasten om de laatste boot naar het vaste land te halen. De stevige zuidwestenwind had de laatste kilometers toch wat zwaarder gemaakt dan gepland. Maar mijn prachtige tweedaagse fietsvakantie was zeker de moeite waard.

Leonard

Strandjuttersgeluk. Allerlei associaties komen dan bij me op. Wat vindt een strandjutter zoal? In eerste instantie denk ik dan aan schelpen en stenen, stukken hout en touw. Rotzooi heb ik genoeg. Daarom niks voor mij ...

Maar het ging om strandjutters*geluk*. Je moet dus geluk hebben als je gaat strandjutten. Net als bij het meespelen van een loterij: de meesten hebben niks, sommigen iets heel kleins, maar een enkeling kan het treffen. Geluk hebben. Zo ook bij het strandjutten. Want je moet maar net die ene fles vinden met een oud belangrijk document erin. En dan naar de veiling en daar je geld opstrijken. Of dat kleine doosje met een gouden sieraad erin. Niet verkeerd als je zoiets tegenkomt. Geluk hebben noemen we dat.

**Als het eb is in je leven,
kun je goed strandjutten.**

OM
DENKEN

Eén van de meest besproken juttersgebeurtenissen van deze eeuw vond plaats in februari 2006 op Terschelling. Duizenden paren sportschoenen spoelden aan. Ze waren afkomstig uit de containers van een schip. Honderden mensen kwamen er op af. Sommigen gingen met vele paren sportschoenen naar huis. Toen rees opeens de vraag: mag dit allemaal wel? Is dit strandjutten niet eigenlijk strandjatten?

Strandjutten is zeker aan regels gebonden. Je kunt het in ons land zo gek niet bedenken of er zijn wetten voor gemaakt. Strandrecht heet dat. In het strandrecht heb je de wet op de strandvoogdij en de wrakkenwet. Beide stammen uit de jaren 30 van de vorige eeuw. Nog ondertekend door Hare Majesteit koningin Wilhelmina. Volgens deze wetten dienen alle op het strand gevonden spullen naar de politie of de strandvonder te worden gebracht. Dus je mag je schelpjes en touwtjes niet zomaar houden, nee, we moeten ermee naar het politiebureau. Ik vraag me af wat ze zullen zeggen als er een klein meisje met haar vader aan de balie staat met haar emmertje schelpjes en andere leuke dingetjes?

Eén van de bekendste strandjutters van ons land was Sil. Bekend van het boek van Cor Bruijn, geschreven in 1940, geïllustreerd door de bekende tekenaar Anton Pieck. Of misschien wel meer bekend door de NCRV serie Sil de Strandjutter uit 1976. Eigenlijk jut Sil het mooiste wat er bestaat: een klein Zweeds meisje, dat dreigde te verdrinken toen het schip waarop zij voer verging. Tja, dat noemen we in de volksmond geen jutten, maar redden. De jutter wordt een redder. Sil noemt haar Lobke. Hij is er heel gelukkig mee, maar uiteindelijk brengt deze vondst hem ook veel ongeluk: het kost hem zelfs de dood van één van zijn zoons.

Strandjuttersvondsten. Je kunt er goed een museum mee vullen. Dat is ook veelvuldig gebeurd. Je vindt ze op vele plaatsen in ons land. Op Texel, in Kijkduin, in Zandvoort en op Terschelling noemen ze het het Wrakkenmuseum. Interessant hoor. Zeker als de Museumjaarkaart ook nog eens gratis toegang verschaft. Typisch Nederlands.

Leonard

Paasbrunch

Eindelijk was het dan zover! De Paasbrunch voor cliënten, georganiseerd door Emergis in de persoon van Miranda Courtin, in samenwerking met Koos Jorna, Phaedra Richardson en Herberien Theunissen. De theaterzaal was prachtig omgetoverd tot een echte feestzaal! Met slingers in de vorm van vijf enorme paaseieren, een leuke Paasboom met verse bloemen/voorjaarsbloeiërs en natuurlijk de mooi opgedekte tafels met thee, koffie en verse jus d'orange. Verder waren er belegde minibroodjes met divers beleg, croissants, een bruisend welkomstdrankje bij binnenkomst, petit glacé's, een lekkere fruitsalade, een vlaflip, een chocoladefontein met aardbeien, stukjes ananas en marshmallows op spiesjes, slagroomsoesjes, Paasbrood met spijs en niet te vergeten, gewoon wat kannen met water.

Er waren zo'n kleine zestig man aan bezoekers, die prima in de locatie pasten. Zelf kwam ik zo'n drie bekenden tegen, waarvan één van hen Michiel Hoogenboom, cliënt bij het Spectrum. Michiel vond dat het eten uitmuntend was en dat er een prettige, rustige sfeer was. Ook vond hij het leuk om bekenden tegen te komen.

Zo'n lunch gaat altijd weer sneller voorbij dan zou mogen, maar daar had de organisatie op gerekend, door ons een handgemaakte attentie van chocolade in de vorm van een Paashaas mee te geven van Atelier Caringe te Goes. Wat mij betreft was de brunch een groot succes en zeker voor herhaling vatbaar! Dank aan de Raad van Bestuur en de betrokken medewerkers en vrijwilligers die dit mogelijk hebben gemaakt!

Woordgrappen

Sommige mensen zijn zo uitgeslapen dat ze er 's nachts wakker van liggen.

Kalebas: mannelijke koorzanger zonder haargroei

Zonder inkomen kan je niet uitgaan.

Zelfs in een ronde kamer komt ze heel leuk uit de hoek.

Vaatoperatie: de afwas doen is een hele klus.

Politicus: de zoen van meneer de agent.

Luchtkoker: een kok in een vliegtuig.

Waarom heeft een tankstation dat 24 uur per dag open is een slot op de deur?

Eileider: een kuiken met autoriteit.

Hebben de werknemers bij Pickwick weleens koffiepauze?

De eigenaar van de kampeerwinkel sluit de tent.

De bakker denkt luchtig over de slagroomklacht.

Toen de ballonvaarder met een smak landde, viel hij door de mand.

Eigenlijk niet gek als je een bivakmuts over het hoofd ziet.

De schilder trok wit weg toen ze hem vroegen of hij alleen zwart schilderde.

Arts adviseert om discussie over chronische vermoeidheid te laten rusten.

Aan de open dag van het dierenasiel had de man een kater overgehouden.

Stotteraar heeft geen goed woord over voor herhalingsrecept.

Slechtziende vrouw ziet blindengeleidehond niet zitten.

Cocaïneverslaafde haalt zijn gram.

Ik ken een ijzersterke bak: een container.

Als je overal spookrijders ziet, ben je waarschijnlijk in Londen.

Budgetrecept

F ranks spinaziebord (€ 1,11 p.p.)

Benodigdheden voor 1 volwassene :

Ingrediënten en kosten :

1/3e pak katenspek € 0,33

200 gr diepvries spinazie € 0,25

1/3e komkommer € 0,15

1 ei € 0,13

250 gr aardappelen € 0,25

Bereiding:

Zet de aardappelen op, met schil, en kook ze gaar volgens de aanwijzing op de verpakking. Laat tijdens het koken een ei voorzichtig in het water zakken (even gas terug anders stoot het ei kapot).

Bereid de spinazie volgens de aanwijzing op de verpakking. Maak de katenspek warm in een koekenpan. Was en snijd de komkommer in plakjes. Dien het op zoals op de foto.

Frank over zijn gerecht: Als je alleen woont dan zijn verpakkingen bijna altijd wel te groot. Je moet dus ook nadenken over wat je verder nog kunt maken met wat je overhoudt. Dit gerecht kun je de dag erna ook eten. Vervang de spinazie bijvoorbeeld door andere groenten die je in de vriezer kunt bewaren, zoals tuinbonen. Een pak met 500 gram diepvries tuinbonen kost circa € 1,25. Daar kun je gemakkelijk twee keer van eten. Ze smaken trouwens heerlijk met wat bonenkruid.

Een zakje bonenkruid kost circa € 1,00 en je doet er jaren mee. Of vervang de groenten door sla. Een goede krop kost circa € 0,49. Daar kun je ook twee dagen van eten. Dit keer heb je het ei gekookt. De volgende keer kun je het bijvoorbeeld bakken. Dus, door de groenten te variëren of voor een andere bereiding te kiezen heb je toch iedere dag een andere heerlijke budgetmaaltijd!

Tip 1: een doos met 450 gr diepvries spinazie kost circa € 0,59

Tip 2: een pak katenspek € 1,00

Tip 3: een doos met 10 eieren kosten circa € 1,29

Bron: www.bijstandsgerechten.nl

Cursus 'verbondenheid'

Binnen Emergis worden allerlei cursussen aangeboden, de meeste vanuit het cursusaanbod van de Herstelacademie. Er is een nieuwe cursus ontwikkeld met de naam 'verbondenheid'.

Hieronder volgt de tekst uit de folder:

Wat is het?

Verbondenheid is een module vanuit de ervaringsdeskundigheid en de herstelacademie. In deze module gaan we met elkaar een reis in het herstelproces aan. Herstel van verlies geleden in het verleden, waar we vandaag de dag mee om moeten gaan. Door bezig te gaan met uw herstel, geeft u betekenis aan wat u is overkomen en maakt u uw leven betekenisvol.

Voor wie?

De module is bedoeld voor iedereen met een psychische kwetsbaarheid. Wilt u een stap zetten in uw herstelproces? Bent u opgenomen? In behandeling? Of juist niet, maar wilt u stappen maken in het proces van rouw en verlies? Dan is deze module voor u bedoeld.

Wat is het doel?

Ervaringen uit het verleden en zingeving in het heden en in de toekomst bespreekbaar maken. Met wat u is overkomen in uw leven betekenis geven zoals u dit graag wilt. Nieuwe balans en invulling aan uw leven geven. Inzicht in uzelf en in uw eigen verlieservaringen krijgen. Uw kennis over rouw en verlies vergroten, zodat u uw eigen ervaringen kunt plaatsen. Inzicht in u zelf en in uw eigen verlieservaringen krijgen. Uw kennis over rouw en verlies vergroten zodat u uw eigen ervaringen kunt plaatsen. Inzicht krijgen in uw krachten en talenten.

Welke onderwerpen komen aan bod?

- Levenskoffer
- Positieve eigenschappen van jezelf
- Levensdomeinen
- Vijf stadia van verliesverwerking
- Rouwtaken
- Omgeving en kritiek
- Krachten en talenten leren herkennen
- Doel en actieplan

Hoe lang duurt het?

De module bestaat uit twaalf wekelijkse bijeenkomsten van twee uur. Voorafgaand vindt er een kennismakingsgesprek plaats. In het gesprek bespreekt u de wederzijdse verwachtingen en of de training geschikt is voor u.

Waar is het?

De module *Verbondenheid* wordt bij voldoende aanmeldingen gegeven op de Herstelacademie in Kloetinge en op aanvraag door heel regio Zeeland.

Hoe kunt u zich aanmelden?

U kunt zich aanmelden via uw behandelaar of bij de coördinator van de module. Dit kunt u doen door een e-mail te sturen naar een van de onderstaande mailadressen.

Meer informatie?

Voor meer informatie over deze module kunt u bellen naar de Herstelacademie, telefoon 0113-26 76 65. E-mail: verbondenheid@emergis.nl of herstelacademie@emergis.nl.

Dat cursussen inspirerend kunnen zijn dat heeft Iep wel bewezen. Hij maakte zijn eerste schilderij op doek tijdens de cursus verbeeld je kracht bij het Fact-team in Vlissingen. Hij bleek meer talent te hebben dan hij zelf ooit had gedacht. En wie weet volgt er ook nog eens een tweede creatie van hem.

Super gedaan, Iep!

Spreekwoorden

Bezoek en vis blijven drie dagen fris.

Als je ergens gaat logeren, moet je maar een paar dagen blijven.

In het veen kijkt men niet op een turfje.

Waar iets in grote hoeveelheden voorhanden is, vindt men het niet zo erg als iemand er wat van meeneemt.

Klagers hebben geen nood en pochers hebben geen brood.

Zowel klagers als pochers kunnen de zaken nogal eens overdrijven.

Al te goed is buurmans gek.

Als je altijd iedereen helpt zal iemand er misbruik van maken.

Wat van ver komt, is lekker.

Iets wat van ver komt, is bijzonder. Daarom denkt men dat het ook beter zal zijn.

Liever brood in de zak, dan een pluim op de hoed.

Van eer kan men niet leven.

Voor geld kun je de duivel doen dansen.

Met geld kun je alles gedaan krijgen.

Wie plast tegen de kerk, gaat gevaarlijk te werk.

Een wandaad kan verstrekkende gevolgen hebben.

Elke bos stro waait voor de wind.

Onder makkelijke omstandigheden kan iedereen welvaren of iets uitvoeren.

Peter Luysterburg

Bewust bewegen en – ontspannen voor senioren bij Emergis

Het doel van onze oefeningen is het bevorderen van fysieke en mentale gezondheid voor alle senioren, die daar behoefte aan hebben. Deze oefeningen zijn speciaal gericht op ouderen en mensen met bewegingsbeperking. De oefeningen bestaan uit een aantal rustige, harmonieuze bewegingen die zittend, staand, of lopend uitgevoerd worden.

De oefeningen kunnen worden aangepast, zodat ieder, naar eigen kunnen, profijt kan hebben van de oefeningen. Bij de uitvoering ervan zijn drie aspecten van belang: de beweging, de ademhaling en de aandacht.

Hierop wordt steeds weer de focus gelegd en aangepast waar nodig, zodat iedereen op zijn eigen niveau mee kan doen. Ook kunnen door de oefeningen de spieren, pezen en gewrichten versoepelen. Het kan ook een goede invloed hebben op de coördinatie, en op de spijsvertering. Het verbetert de bloedcirculatie en versterkt het zenuwstelsel.

Het regelmatig uitvoeren van deze oefeningen geeft onder andere ontspanning, rust, kan een verbeterde ademhaling geven en bevordert de gezondheid, waardoor men zich een stuk lekkerder in zijn of haar vel voelt zitten.

Na het bewegen wordt een zittende ontspanningsoefening gegeven. We doen dan eenvoudige aandachtsoefeningen (mind-full) waardoor men compleet tot rust komt en ontspannen de dag door kan.

Er zijn speciale valpreventieoefeningen. Bij voldoende aanmeldingen wordt hier extra aandacht aan gegeven. Bij regelmatig oefenen krijgt men meer zelfvertrouwen en komt men meer in balans, zodat het risico op vallen kleiner wordt.

Bewust bewegen staat ingepland voor de afdeling ouderenpsychiatrie op de hoofdlocatie van Emergis, op dinsdagmiddag onder begeleiding van Agnes Smit.

Voor informatie kunt u terecht bij de activiteitenbegeleiding.

Oplossingen & kledingbeurs

Oplossing puzzels van pagina 18

Antwoord op: Arm & Rijk : Niets!

Antwoord op: Abracadabra met appels

Tien kinderen krijgen een losse appel en de elfde krijgt de schaal met daarin een appel.

4	6	3	2	8	9	7	5	1
7	5	9	1	4	3	6	8	2
1	8	2	7	6	5	9	4	3
5	9	7	6	3	1	8	2	4
2	3	1	4	7	8	5	9	6
8	4	6	5	9	2	3	1	7
3	2	5	9	1	6	4	7	8
9	7	8	3	2	4	1	6	5
6	1	4	8	5	7	2	3	9

2	9	1	8	3	6	5	4	7
8	5	3	7	4	1	6	2	9
6	4	7	2	5	9	8	3	1
1	3	6	4	7	8	2	9	5
4	7	8	9	2	5	1	6	3
9	2	5	1	6	3	7	8	4
3	1	2	5	8	4	9	7	6
7	6	9	3	1	2	4	5	8
5	8	4	6	9	7	3	1	2

Impressie kledingbeurs

Peters moppenhoek

Een vrouw gaat naar haar huisarts. Deze zegt: “Hebt u wat ontlasting meegebracht zoals ik u gevraagd heb?” De vrouw knikt en geeft de dokter een pakje. Deze maakt het open en ziet vier boterhammen met pindakaas. “Oh nee”, zegt de vrouw, “wat zal mijn man straks vreemd opkijken als hij gaat schaften.”

Er zit een Belg op een bank een banaan te eten. Komt er een Nederlander voorbij en vraagt: “Pel jij je banaan nooit voordat je hem op eet?” “Nee”, zegt die Belg, “want ik weet toch al wat er in zit.”

De schooljuf laat de moeder van Keesje bij zich komen. “Mevrouw”, zegt ze. “ik wijs u erop, dat uw zoon elke ochtend op school komt in een jurk, nylons en met gestifte lippen.” Waarop Keesjes moeder antwoordt: “Potverdorie! Ik had hem nog zo verboden met z’n vingers aan de spullen van zijn vader te komen!”

Een Belg en een Hollander staan voor een frisdrankenautomaat. De Hollander blijft maar geldstukken insteken en op de knop duwen. De hoop blikjes wordt stilaan onoverzichtelijk. “Hou jij dan nooit op?” vraagt de Belg “Zolang ik blijf winnen, speel ik verder.”, zegt de Hollander.

De moeder van Jantje zet een bord soep voor hem op tafel. Ze zegt: “Ik heb het tafelkleed net gewassen, dus maak het niet vies! Anders houd ik per vlek twee euro op je zakgeld in.” Vervolgens gaat ze de keuken weer in. Als ze terugkomt, ziet ze Jantje met zijn lepel soep uit smeren over het laken. Woedend schreeuwt ze: “Jantje! Wat ben je aan het doen viespeuk?!” Jantje: “Ik maak van drie vlekken één vlek.”

“Zo Daniëlle, je bent nu al een tijdje bij de padvinderij. Heb je vandaag al een goeie daad gedaan?” “Ja tante, ik heb Hector bij het station uitgelaten. Er kwam een man aanlopen die haast had. Toen heb ik Hector op hem af gestuurd en zo heeft de man nog net op tijd de trein gehaald.”

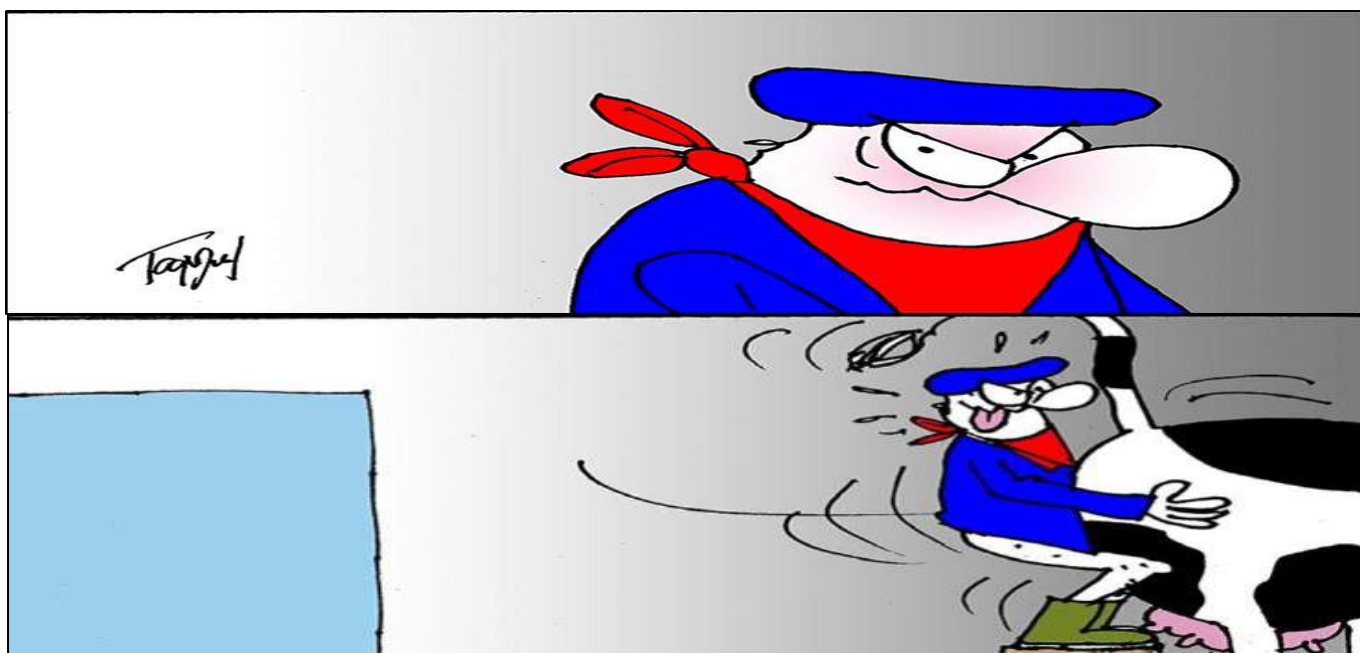

Peter Luysterburg

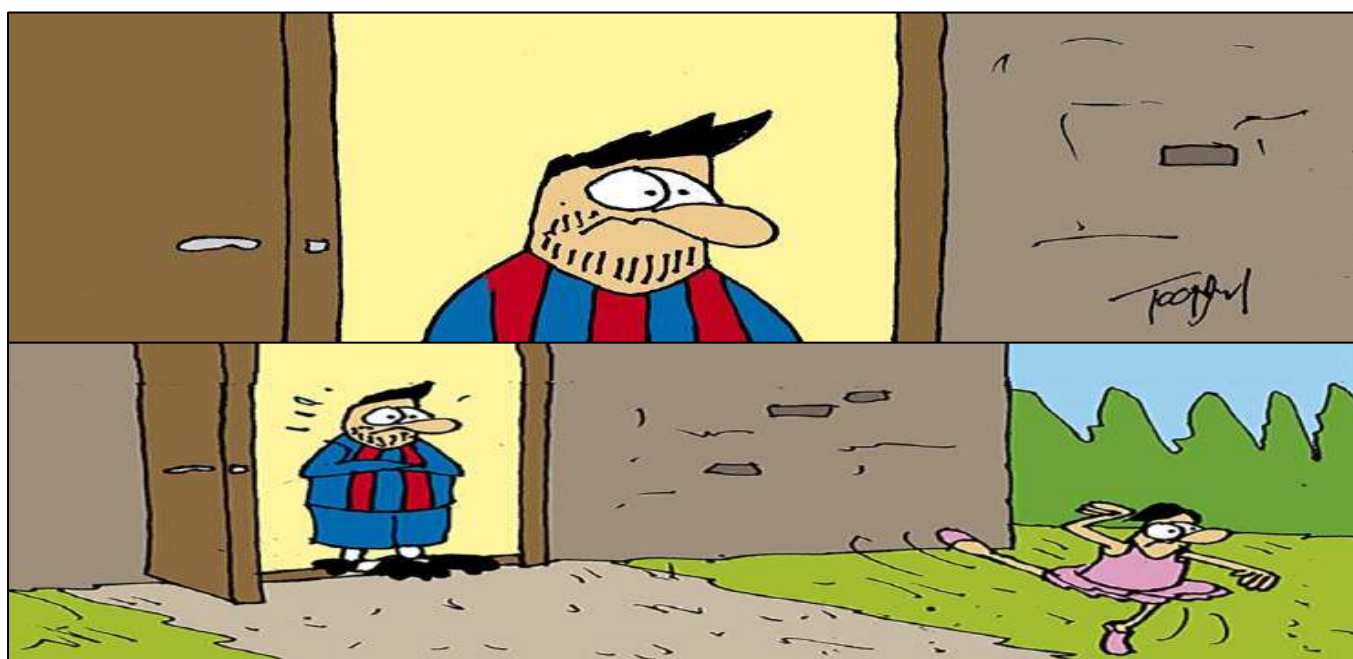

Strips – FC Knudde

W at weten we eigenlijk van boer Herman? Best weinig ... ☺

Messi: Mijn zoon geeft niets om voetbal ... ☺

Rinus Israel presenteert zijn boek; daar kwamen veel fans op af ☺

El Ghazi heeft er zin in

In samenwerking met
de drukkerij joannaplantsoen
huisdrukkerij@zeelandnet.nl